

ACC. NR M. 11225:1-6.

Landskap: Småland Upptecknare: Sture Käckström
 Härad: Rebo Berättare: Peter Johansson
 Socken: Vislanda Berättarens yrke: Lantbr.
 Uppteckningsår: 1949 Född år 1879 i Vislanda

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Halmtable.

s. 1-6.

Lu 57

Halmkalke

L. U. F. Frägelista nr 57.

1.

Ravsen eller läkten är yästade
i spannen. Halmen treds jämt ut på de
nedre läktena, och sedan läggs
raften på och vidgar skickas in under
ravsen och upp till raften och drages
åt.

Detta är gjort, är den första
s. k. "glaskan" yästig. Sedan bájjas
man på den andra "glaskan" och
håller på så undan för undan tills
man kommer upp till ryggåsen. Där
lägger man på ryggbalmen, som
skall vara bruten halms och sirt
hänges "hängeva" på, som hänges
på själva ryggringen.

Avståndet mellan läkterna är 6 tum.
Fris läkt användes gran, dis rafflar
björke eller fur och dis vidjor björke.
Fris "hängesva", som är ungefär 1 mtr
långt användes gran. Fris pinne
genom "hängesvan" användes askräs-
gran. När man ryggas lägges "hänges-
vana" på ryggärens.

Skalmer nagjordes ursäk av slag-
tröskad råghalm. Skiftes slagtrösk-
ningen lag man en 10-12 neskes dis
varje buka. Slagan kallades i Vis-
landa för "plägel". En slagan består
av bokträ dis slagel. Slagan består
av "brunnel" och "slages". Dessa är
kopplunda med älskinn, men jag
har inte haft älskinn på min.

Skalm bukorna ska repar på en

repa, så att det gräs och ogräs kom-
mer bort. Man tar så många strån,
som man kan hålla i handen och
går genom repen. Sedan bugges man
av halmen i stubben med en yxa, så
den blir jämn. Det sker med en
skråyxa, men innan den buggs, bindes
den ihop i knippar eller bukvar. Det
är endast i stubben, som den bugges.
Långhalmen gjordes i i ordning
i samband med träskningen.

Fäktaskning.

Det gamla taket rivas av, så
endast raveln är kvar. Man rivas av
det gamla taket med händerna och
bäjar ryge vid ryggingen. Det går
lätt att riva av, när det är leuddet

med lakvidjan, för de är då upprättade
det blir en riklig rundel, som väntas med
Halmen duger till strås.

En släbning har satts upp, innan
halmen rives ned. Släbningen är unge-
fär en halv meter nedanför kalkhopsen.
I gamla ladugårdar är alltid barade
trösk för pinnar att lägga bräderna på.

Man börjar täckningen vid en
kant och läggs på den första plankan
sedan läggs en raft på den och den
första plankan bindes fast. Spölkvidjan
skall vara vriden och upplätt i vatten.
Vidjan stikes med nedanför raften genom
halmen och som raveln och upp avanför
raveln, och sedan vrids den ihop och
knyts. Sedan läggs den nya plankan
ovanpå den första plankan, så raften

blir täckt.

Sedan holmen bundits vid raften,
drives holmen genom båtning med en
drivtråda. Drivtrådan, som är fäst
vid stå skaft, har fyra reppor på under-
sidan. Repporna går på trådens längd.
Drivtrådan är ungefär 1 mtr lång, 10 cm
över 4 tum bred och av gran. Den
har använts redan på förs lid. Man gick
omkring och täckte. Med drivtrådan
tröskas på längden och nedåt. Holmens
tyosklek är minst 6 tum.

Vid tak täckning arbetar 3 personer.
En flyr upp, bär och raftar, en bär ut
holmen, och en drar åt raften med
vidgar. Den som bär holmen har också
hand om drivtrådan.

På taket användes "släc" (släd) med

ACC. N:R M. 11225:6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

stötter, som gå med till marken.

Havnen läggs upp på ställningarna,
och sedan flyr en person upp den.

Man kan täska antingen från
höger till vänster eller tvärtom. Jag vän-
gar från höger sida.

Minna varje sida är 1 mtr.

Här brukades "vindskier".

6.